

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)
SSN Jacek Błaszczyk
SSN Małgorzata Gierszon (sprawozdawca)

w sprawie skazanego **M.G.**

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 13 listopada 2024 r.,
zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 sierpnia 2024 r., IV KO 79/24 odmawiające przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 13 października 2023 r., sygn. akt II AKa 115/23, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 10 marca 2023 r., sygn. akt II K 170/21 - z powodu jego oczywistej bezzasadności

p o s t a n o w i ł

utrzymać zaskarżone postanowienie w mocy.

Jacek Błaszczyk

Tomasz Artymiuk

Małgorzata Gierszon

UZASADNIENIE

W dniu 27 sierpnia 2024 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło zażalenie M.G. na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 sierpnia 2024 r., IV KO 79/24, w którym Sąd Najwyższy na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. odmówił przyjęcia jego wniosku o wznowienie postępowania w powyżej wskazanej sprawie, jako oczywiście bezzasadnego. Uzasadniając tę decyzję Sąd Najwyższy stwierdził, że skazany nie wskazał na zaistnienie żadnej z przesłanek zawartych w art. 540, art. 540a lub art. 540b k.p.k. Jego wniosek sprowadza się do kwestionowania, dokonanej przez orzekający w przywołanej sprawie Sąd, oceny dowodów oraz

poczynionych ustaleń faktycznych. Autor wniosku zasygnalizował także wystąpienie na etapie odwoławczym uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. polegającego na tym, że w składzie orzekającym brała udział sędzia X.Y. powołana do pełnienia urzędu sędziego Sądu Okręgowego w O. na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej przepisami ustawy z 8 grudnia 2017 r. Zdaniem Sądu Najwyższego w przypadku tej Sędzi, podany fakt nie miał wpływu na podważenie jej niezależności.

W złożonym zażaleniu skazany powtórzył swoje wątpliwości do do bezstronności wymienionej Sędzi. Następnie odniósł się do – w jego ocenie – błędnej interpretacji przez Sąd II instancji jego wypowiedzi i braku wymaganej wiedzy kulturowej do jej zrozumienia. Następnie zakwestionował stanowisko Sądu dotyczące możliwości wykorzystania wariografu w badanej sprawie, charakteru popełnionego czynu, podniósł naruszenie art. 201 k.p.k. poprzez brak uzupełnienia opinii biegłych, brak wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy. Na zakończenie powtórzył, że sposób rozpoznania jego sprawy naruszył zasady rzetelnego procesu karnego. W kolejnych dwóch pismach (pierwsze nazwane „uzupełnienie do zażalenia II”, które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 22 października 2024 r. oraz drugie nazwane „skargą”, które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 30 października 2024 r.) skazany postulował – bez wskazania konkretnych ku temu przesłanek – „sprawdzenie procesu nominacji do SA w Białymstoku” sędziów orzekających w jego sprawie oraz wskazywał na braki toczącego się przeciwko niemu w Sądzie Okręgowym w O. postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Skarżący po raz kolejny sformułował i wskazał okoliczności mające – według jego subiektywnej oceny -uzasadniać wznowienie postępowania. Żadna z tych podanych okoliczności nie odpowiada podstawom wznowienia postępowania w stopniu zasługującym na weryfikację oceny złożonego przez niego wniosku o wznowienie jako oczywiście bezzasadnego. Autor zażalenia i kolejnych pism nie dostrzega, ani też uwzględnia w swoich rozważaniach oczywistego faktu, to jest tego, że wznowienie postępowania jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych i kończących dane

postępowanie orzeczeń, które z racji swojej prawomocności korzystają z domniemania zasadności. Stąd właśnie podstawy tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia są ściśle, w przywołanych przez Sąd Najwyższy regulacjach, określone i przez to nie podlegają dowolnej interpretacji, którą on prezentuje. Nie służy on ponownej ocenie zebranych w sprawie dowodów, czy ich poszukiwaniu, ani też sprawdzaniu tego czy wszystkie podjęte w toku postępowania karnego, których dotyczą, czynności procesowe były merytorycznie, a nawet tylko formalnie poprawne.

Nie zauważa też skarżący, iż w zaskarżonym postanowieniu Sąd Najwyższy wskazał na powody oddalenia wniosku o wznowienie, do których w istocie on się nie odniósł w sposób, który dowodziłby nietrafności owego orzeczenia.

W zażaleniu wniesionym przez skazanego brak jest bowiem wskazania okoliczności, które mogłyby podważyć trafność tej decyzji procesowej.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Jacek Błaszczyk

Tomasz Artymiuk

Małgorzata Gierszon

WB.

[a.ł]